

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 37.

Elleve Session.

17de Møde.

Løvedagen den 7de Januar Kl. 7 Aften.

(Fortsat.)

Varfod: Den ærede Rigsdagsmand for Rjøbenhavns Amts 1ste Valgkreds (Hall) opfordrede mig, da han idag havde Ordet, til at frasalbe mit Forslag. Han angav forskjellige Grunde, som burde lede mig dertil, men jeg kan ikke følge ham deri. Blandt disse Grunde var for det Første den, at der ikke skulde være nogen Trang til Forslaget. Hvorvidt dette er Tilfældet eller ikke, er allerede drøftet af Flere; Nogle have meent, at den er tilstede, Andre derimod, at den ikke er tilstede; der staaer Nei mod Ja, og Enhver faaer saa at blive ved sin Mening; men jeg maa tillade mig i den Anledning at gjøre opmærksom paa, hvad Spandet sagde, da hans Forslag for 9 Aar siden var til Behandling, at netop hvor Trangen føles allermindst, der er den maaskee i Grunden allerstørst; Sagen er blot den, at Bedkommende ikke er kommen til at tænke derover, og ikke er bleven sig selv bevidst, men jo mindre han er bleven sig selv bevidst, desto mere trænger han til den Frihed, der funde fremkalde Bevidsthed hos ham, desto større er Trangen hos ham, om den end ikke er bevidst. — Dernæst gjorde den ærede Rigsdagsmand mig opmærksom paa, at den Modtagelse, mit Forslag havde faaet her i Salen, var ikke opmuntrende. Ja, Enhver opfatter Sagen fra sit Standpunkt og med sine Dine; jeg for mit Bedkommende maa tilstaae, at jeg finder, at Modtagelsen heller ikke er nebslaaende. Jeg

har vel knap hørt en eneste Stemme, ikke engang den veltalende Stemme fra den ærede Rigsdagsmand for Ribe Amts 4de Valgkreds (Termausen), som med saa stor Varme talte Ordet for mit Forslag igaar, jeg har vel ikke hørt en Eneste, som u betinget har sluttet sig til Forslaget, og Alle have de fremhævet, at det trænger til Forandring, større eller mindre, efter det Standpunkt, hvorpaa de staae; men er der nogensinde kommet et Lovforslag af det Omfang som nærværende her ind i Salen, der ikke har trængt til Ændringer og modtaget Ændringer? Jeg paastaar, at der ikke engang fra Regjeringen tiltrøds for alle de Kræfter, den har at raade over, naar den udarbejder sine Lovforslag, nogensinde er indkommet et Lovforslag af Omfang og Indhold som dette, der ikke har trængt til og modtaget betydelige Ændringer, inden det er gaaet igjennem Rigsdagen. Men medens Ingen saaledes har sluttet sig til Lovforslaget i det Hele, saa skulde det vel være knapt, naar man gjenneemgik de Udtalelser, der have fundet Sted, at paavise en eneste Paragraph i Lovforslaget, som ikke har fundet en eller anden Talsmand, som ikke En eller Anden har taget Ordet for og udtalt et Dussle om, at idetmindste den Deel maatte blive til Lov, eller at idetmindste den Deel maatte ad administrativ Vel kunne ordnes osv. Naar det er Tilfældet, saa maa jeg tilstaae — man finder maaskee, at det er en meget stor Beskedenhed, det skal ikke gjøre mig videre ondt — at jeg ikke kan være misfornøiet med den Modtagelse, Forslaget har fundet her i Thinget, og kan ikke af denne Modtagelse lade mig forlede eller friste til at opgive det. — Dernæst har den samme ærede